

A bukfenc színei

Rezeda—Krúdy Gyulának

*A hold remegő velöcsontvég,
bordás és gerinces hús
a természet, természetem.*

*A délibáb foga közt tartja
a bibliát, zsakettes évszakot,
összerágcsálja az ingem,
a fogyasztásban fogyok el.*

*Megfagyott levelek peregnek,
ismét megcsalnak a nők,
nem ér haza az álom,
sötétednek a bukfenc színei.*

*Süllyedek a harmadik emeleten
az ugyanolyan hálószobák
zátonyain széttöredezve.*

*Büsmagyar hegedűszót tűzött
gomblyukamba a nyár,
a fák, virágok helyén
most fátyolos, nyitott üresség
szól: a magánytól nincs magányom,
otthagynom a lányt, fájjon,
ajkam torlasza, süket pohár,
ég játszotta ki ellenem az ízeket,
éhségre nevel az étel.*

*Ha mozdulok, falevél az őszben,
sötétednek a bukfenc színei...*